

Alkotmánybíróság

1015 Budapest

Donáti u. 35-45.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: 10 / 1304 - 0 / 2016.	
Érkezett: 2016 JÚL 12.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 3 db	

2016. július 8.

Tárgy: alkotmányjogi panasz az Abtv. 27. §. és Abtv. 26. §. alapján

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott, **Vass Consulting KFT.** (székhely: 7625 Pécs, Nap u. 18.; cégjegyzékszám: 02-09-080725) jogi képviselőm útján előterjesztve (meghatalmazást tisztelettel mellékletként csatolom)

alkotmányjogi panaszt

terjeszték elő az Abtv. 27. §. és Abtv. 26. §. alapján.

Kérem, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 7.K.50.021/2016/10. számú 2016. április hó 28. napi jogerős végzését, bírói döntését – az annak alapjául szolgáló Közbeszerzési Döntőbizottság D.893/4/2015. számú döntésére kiterjedően - semmisítse meg, azok Alaptörvény ellenességét állapítsa meg, mivel sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági tárgyaláshoz való jogot.

Tisztelettel kérem, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosításáról és az egyes közigazgatási nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról szóló 2005. évi XVII. törvény (Knp.) 3. §. (3) bekezdése azon kitétele, mely szerint „a szükségeshez képest” hallgatja meg csak a feleket a bíróság Alaptörvény ellenességét állapítsa meg, mivel lehetőségként fogalmazza meg az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése követelményét, azaz Alaptörvény ellenesen lehetőséget biztosít bírói mérlegelés körében a tárgyalás tartása illetve azzal egyenértékűnek tekinthető személyes meghallgatás mellőzésére. Kérem a jogszabály nevezett része Panaszossal szembeni alkalmazhatóságának kizárását is.

Nyilatkozom, hogy Panaszos eljárási jogosultságát az alapozza meg, hogy a közbeszerzési jogorvoslati eljárásnak a kezdeményezője, majd az azt támadó felülvizsgálati bírósági eljárás kérelmezője volt és az ő ügyfélképessége hiánya tárgyában foglalt a támadott végzésben állást a bíróság.

Nyilatkozom, hogy adataink Alkotmánybíróság általi kezeléséhez teljes körűen hozzájárulunk.

Nyilatkozom, hogy az ügyben sem perújítás sem felülvizsgálati eljárás nincs folyamatban, az törvényben kizárt.

A megsemmisíteni kért első fokú végzést – és az annak alapjául szolgáló Közbeszerzési Döntőbizottsági végzést - a beadványomhoz mellékként csatolom. Álláspontom szerint ezek az ügy szempontjából releváns dokumentumok és az indítványomban foglaltakat teljes körben igazolják. Maga a bírósági végzés tartalmazza a tényállás megállapítását, és a jelen alkotmányjogi kérdés szempontjából releváns adatokat.

Felperes az eljárásban meghatalmazott jogi képviselőt vesz igénybe.

A panaszomat a törvényes határidőn belül nyújtom be. A panaszolt végzést postai kézbesítés útján 2016. május hó 16. napján vettem kézhez.

Tényállás

A Pécsi Tudományegyetem TIOP pályázati forrásból finanszírozottan egy uniós értékhatárt meghaladó közbeszerzési eljárást indított 35 különböző részt tartalmazóan. A közbeszerzési eljárás során Panaszos több jogorvoslati eljárást indított külön – külön a jogsértő események felmerülése sorrendjében.

Az egyik ilyen jogsértő eseményt támadó jogorvoslati kérelme tárgyában a Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság (székhely: 1026 Budapest, Riadó u. 5.) D.893/3/2015. iktatószámmal hozott végzést, és a jogorvoslati kérelmet több okra hivatkozással elutasította. A fő ok az ügyfélképesség hiányának megállapítása volt. A Közbeszerzési Döntőbizottság az eljárásban nem tartott tárgyalást, döntését pusztán a Felek beadványai alapján hozta meg.

Felperes a végzéssel szemben felülvizsgálati kérelmet nyújtott be.

A Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság, nem peres eljárásban, 7.K.50.021/2016/10. számú 2016. április hó 28. napi jogerős végzésében a Panaszos felülvizsgálati kérelmét elutasította, mivel ügyfélképessége hiányát állapította meg.

Az eljárásban a bíróság sem tartott tárgyalást, a Feleket, így a Panaszost nem hallgatta meg.

A bíróság végzése ellen a Knp. 3. §. (4) bekezdése és a speciális szabályként alkalmazandó régi – az újjal azonosan szabályozó - Kbt. 156. §. (3) bekezdése alapján felülvizsgálatnak helye nincs. Ez még akkor is így van, ha egyébként a Pp. 270. §. (3) bekezdése általában a bírósági eljárások esetében a Pp. 130. §. (1) bekezdés e) pontja szerinti perbeli jogképesség miatti elutasítás valamint ennek alapján a Pp. 157. §. a) pontja szerinti megszüntetés esetére a felülvizsgálat lehetőségét általános szabályként biztosítja.

Panaszos tehát az eljárási és jogorvoslati lehetőségeit kimerítette.

A bíróság elutasító végzése „ambivalens” tartalmú, mivel lényegében döntő többségében pontról pontra helyt ad a Panaszos felülvizsgálati kérelemben foglaltaknak, azaz a felülvizsgált végzés sokszorosan jogsértő voltát állapítja meg az indokolás, de az ügyfélképesség hiányának megállapítása okán a keresetet mégis elutasította. A végzés indokolása a 8. oldal negyedik bekezdésében a végzés jogszerűtlen részeinek (lényegében az egészének) felsorolása és a jogszerűségi problémák ismertetése után megállapítja: „A kérelmezett végzése e részében tehát jogszabálysértő, de ez a jogszabálysértés

az ügy érdemére nem hatott ki, mivel egy másik elutasítási ok, nevezetesen az ügyfélképesség hiánya miatt ügyis érdemi vizsgálat nélkül el kellett utasítania a kérelmezettnek a jogorvoslati kérelmet.”

A bírósági végzés megállapításai alapján az látható, hogy amennyiben a Panaszosi ügyfélképesség megállapításra kerülne, a Panaszos az eljárás nyertese lenne, mert akkor valóban meg kellene állapítani a Közbeszerzési Döntőbizottsági végzés esetében, hogy az hiányos mivel a két kérelmi elem közül csak az egyik esetében tartalmaz döntést és jogszabályi hivatkozást az elkészítésre alapított elutasítás vonatkozásában (bírósági végzés 7. oldalán az utolsó bekezdésben) és valóban sérti a végzés a Ket. végzésre vonatkozó tartalmi és formai előírásait, továbbá Panaszos valóban kellő módon jelölte meg a jogszabályi helyeket a Közbeszerzési Döntőbizottsági végzésben állítottakkal szemben (bírósági végzés 8. oldal második bekezdése), hogy a Közbeszerzési Döntőbizottsági végzésben állítottakkal szemben érdemi vizsgálat nélkül tételes jogi előírás megsértése nem állapítható meg (bírósági végzés 8. oldal harmadik bekezdése), hogy Panaszos valóban helyesen jelölte meg a jogszabályokat a hamis nyilatkozat adása körében a Közbeszerzési Döntőbizottsági végzésben állítottakkal szemben (bírósági végzés 8. oldal negyedik bekezdése), hogy a Közbeszerzési Döntőbizottsági végzéssel állítottal szemben Felperes valóban megjelölte a jogsértő esemény bekövetkezésének idejét és az arról való tudomásszerzést, azaz kérelme a Közbeszerzési Döntőbizottsági végzésben állítottal szemben nem hiányosan benyújtott (bírósági végzés 8. oldal negyedik bekezdése), illetve mindennek a folyamánként nem lett volna elutasítható a kérelme, azt el kellett volna érdemben bíráltni.

Tehát a bírósági végzés szerint a Közbeszerzési Döntőbizottsági végzés sokszorosán jogsértő – Panaszos eredeti felülvizsgálati kérelme megalapozott lenne –, de ezen jogsértő mivolt megállapíthatóságának az ügyfélképesség hiánya a gátja.

Panaszos álláspontja szerint azért nem állapította meg sem a Közbeszerzési Döntőbizottság sem a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság az ügyfélképessége meglétét, illetve hozott ellentétes tartalmú döntést, mert pusztán a benyújtott iratokat vizsgálta, és **nem tartott az eljárásban tárgyalást, a Panaszos számára a személyes meghallgatást nem biztosította, pedig erre szükség lett volna.**

Alaptörvényt sértés meghatározása

Álláspontom szerint a jogorvoslati eljárásban mivel a Panaszosra nézve az ügyfélképesség kérdésében érdemi döntés született, tárgyalást, illetve amennyiben a közigazgatási döntéshozatali szakban arra nem került sor, a bírósági szakban az annak megfelelő Knp. 3. §. (3) bekezdése szerinti meghallgatást kellett volna tartani.

Mivel tárgyalás tartására az egész eljárás folyamán egyáltalában nem került sor, sérült az Alaptörvény Szabadság és Felelősség XXVIII. cikk (1) bekezdése előírása.

Figyelemmel arra, hogy a Knp. 3. §. (3) bekezdése megfogalmazása, mely szerint a bíróság „szükségeshez képest” hallgatja csupán meg a feleket a bírósági eljárásban, lehetőséget adott bírói mérlegelés körében a bíróságnak az Alaptörvény ellenes tárgyalást és

meghallgatást mellőző eljárásra, ezért álláspontom szerint az Alaptörvény ellenes rendelkezési rész Alaptörvény ellenességének általános megállapítása is és Panaszos eljárásából történő kizárása is szükséges.

Indokolás

A jogorvoslati eljárás során a döntéshozatalra jogosult Közbeszerzési Döntőbizottság egyetlen alkalommal sem tartott tárgyalást, kizárólag beadványok útján kommunikált a felekkel. A később bíróság által felülbírált Közbeszerzési Döntőbizottsági végzés meghozatalára is tárgyalás, illetve személyes meghallgatás tartása nélkül került sor.

Álláspontom szerint az ügyfélképeség, perképesség illetve perbeli jogképesség tárgyában született döntés a Panaszosra nézve érdemi döntés.

Álláspontom szerint ilyen döntés és vizsgálat esetén lehetőséget kell adni a Feleknek, így Panaszosnak is, hogy tárgyaláson adják elő álláspontjukat, a másik álláspontját megismerjék, arra ott reagáljanak, illetve így járuljanak hozzá a tényállás feltárásához.

Álláspontom szerint alkotmányjogilag jelentős, procedurális alapjogi sérelem következett be. A tárgyalás tartása Panaszosnak Alaptörvényben biztosított joga.

Előjáróban is tisztelettel ki szeretném emelni, hogy a jelen esetben nem arról van szó, hogy törvény egyes rendkívüli jogorvoslati eljárásokban lehetővé teszi az indítvány tárgyaláson kívüli elbírálását, és ez az eset állna fenn. A jelen esetben egyáltalán az egész eljárás során soha nem volt egyetlen alkalommal sem tárgyalás vagy személyes meghallgatás, és nincs olyan kifejezett törvényi rendelkezés sem, ami a tárgyalás tartása nélküli döntéshozatal lehetőségét a döntéshozatali szervek számára biztosítaná.

Álláspontom szerint - az Emberi Jogok Európai Bírósága gyakorlatában a bírósággal egyenértékűnek tekintett döntéshozatali fórum - a kvázibíróságként működő Közbeszerzési Döntőbizottságra ugyanúgy vonatkoznak a tisztességes eljárásra vonatkozó előírások, mint a bíróságokra. A tisztességes eljáráshoz való jog pedig magában foglalja a tárgyalás jogát, a személyes meghallgatáshoz való jogot is.

A jelen esetben a közbeszerzési jogorvoslati eljárásban a Közbeszerzési Döntőbizottság az első és egyben egyetlen „rendes” döntéshozatali fórum. A Közbeszerzési Döntőbizottság döntése a jogvitát lezárja, ellene már csak speciális felülvizsgálati kérelemmel lehet fellépni, de a döntés a felülvizsgálat során hozott esetleges bírói felfüggesztés hiányában végrehajtható. A gyakorlatban az Közbeszerzési Döntőbizottság jogsértést meg nem állapító döntése az eljárást le is zárja, mert a szerződést megkötik, a teljesítést megkezdik vagy be is fejezik, és a későbbi bírósági szak ezen változtatni már nem fog. Ilyen a jelen eset is.

Az Emberi Jogok Európai Bírósága megállapította, hogy amennyiben első és egyetlen rendes foka van a döntéshozatali fórumnak, akkor tárgyalást kell tartani. Csakis kivételes körülmények igazolása mellett lehet ez alól mentességet megállapítani. A Hakanssonnak és Sturessonnak a Svéd Állam elleni perében 1990. február hó 21. napi ítéletében mondta ezt ki a bíróság, és azóta is következetesen alkalmazza (pl: *Vladimir Vasiljev v. Oroszország*, 28370/05 – 2012. január 10.). A jelen esetben a feltételek fennállnak, de kivételes körülményekről szó sincs.

Ezt az elvet aztán a Susanna Ros Westlundnak az Izland elleni ügyében – döntés 2007. december 6. – a bíróság arra is kiterjesztette, hogy a nyilvános tárgyalást általában is az ügy első fokán eljárva kell megtartani. Az első fok a jelen esetben az Alperes előtti eljárás.

A részvétel joga, azon belül a tárgyaláshoz való jog, a személyes meghallgatáshoz való jog az eljárásban a tisztességes eljáráshoz való jog része. A jelen eljárásban ezek a jogok nem érvényesültek.

Emberi Jogok Európai Bírósága Magyarországot érintő ítéleteiben ez a követelmény a közelmúltban a Pákozdi kontra Magyarország ügyben jelent meg (ügyszám 51269/07), amikor a tárgyalás tartásának hiánya miatt Magyarországot elmarasztalta a bíróság.

Ez fogalmazódik meg az Emberi Jogok Európai Egyezménye (58/1998. (X.2.) OGY határozat) 6. cikk I. bekezdésében is. Az Unió jogi anyagokat tartalmazó EUR-LEX információs portálja pedig a fogalom-meghatározások körében a tárgyalás tartásának szükségessége, a személyes jelenlét elve érvényesülését a kontradiktórius eljárás elvének érvényesüléséből vezeti le, mely szerint *„A kontradiktórius eljárás elve főszabály szerint nem csupán azt a jogot biztosítja az eljárásban részes felek mindegyike számára, hogy megismerjék és megvitassák az ellenérdeklő fél által a bírósághoz benyújtott beadványokat és észrevételeket, és nem csupán azt zárja ki, hogy a közösségi bíróság olyan tények és dokumentumok alapján hozza meg a határozatát, amelyekről a felek vagy a felek valamelyike nem szerezhettek tudomást, és amelyekről emiatt nem is állt módjukban kifejteni az álláspontjukat. Ez az elv főszabály szerint a felek azon jogát is magában foglalja, hogy tudomást szerezzenek a bíróság által hivatalból felhozott azon jogi természetű jogalapokról, amelyekre a határozatát alapítani szándékozik, és azokat megvitassák.”* (eur-lex.europa.eu)

Panaszos arra számított, hogy a jogait a Közbeszerzési Döntőbizottság által megtartott tárgyaláson gyakorolhatja. Fel sem merült benne, hogy ne lenne tárgyalás. Aztán pedig arra számított, hogy legalább az eljáró bíróság meghallgatja.

Tisztelettel jelezni szeretném, tisztában vagyunk azzal, hogy a Ket. nem írja elő konkrétan az általános tárgyalás tartási kötelezettséget. A Ket. 62. §. (1) bekezdése szerint: *„A hatóság tárgyalást tart, ha ezt jogszabály előírja, vagy a tényállás tisztázásához, illetve az egyezségi kísérlet lefolytatásához szükség van az eljárásban részt vevő személyek együttes meghallgatására.”* A Kbt. speciális szabályai sem rögzítik konkrétan ezt a kötelezettséget. A Kbt. azonban a 151. §. (1) bekezdésében előírja, hogy ha tárgyalás tartására nem kerül sor, az eljárást köteles az Alperes 15 napon belül befejezni. A jelen esetben eltelt a 2014. december 17. napjától, ami jogorvoslati kérelem benyújtásának a napja, 15 nap (döntés 2015. január hó 14. napján kelt), ezért közben joggal számított Panaszos tárgyalás kitűzésére. Tisztában vagyunk

azzal is, hogy a Kbt. 148. §. (1) bekezdése alapján a tárgyalást 20 napon belül kellene megtartani, de Panaszos azt gondolta a Közbeszerzési Döntőbizottság a Kbt. 147. §. (3) bekezdése szerint iratküldései és hiánypótlottatásai, észrevétel tétel kérései éppen ezt készítik elő, ezt célozzák, és azok beérkezése után fog sor kerülni tárgyalás tűzésre.

A jelen esetben az igen bonyolult és tartalmában vizsgálni szükséges tényállás tisztázása a felek előadásainak személyes ütköztetése nélkül nem volt feltárható, mint ahogy nem is került feltárássra, Továbbá Panaszos a tárgyaláson kívánt élni a Kbt. 148. §. (2) bekezdésében biztosított jogainkkal.

A felülvizsgálati eljárás a Közbeszerzési Döntőbizottság tárgyalás tartás nélküli eljárását nem korrigálta, a bíróság nem élt a Knp. 3. §. (3) bekezdésében biztosított lehetőséggel.

Más oldalról megközelítve – figyelemmel a 3064/2016. (IV.11.9 számú Alkotmánybírósági határozatban foglaltakra – szükséges azt is rögzíteni, hogy a Panaszosnak nem volt lehetősége tárgyalás kezdeményezésére sem, mivel sem a Ket. sem a Kbt. nem ad lehetőséget tárgyalás tartásának kifejezett ügyfél általi kérésére, majd a Pp. alapján alkalmazandó Knp. szabályai sem, azaz a tárgyalás/meghallgatás elmaradása körében Panaszost önhiba nem terheli. Ha lenne ilyen lehetőség, kifejezetten kérte volna a tárgyalást illetve a személyes meghallgatását. A visszaélésszerű joggyakorlás lehetősége kérdése a jelen esetben fel sem merülhet.

Az Alaptörvény Szabadság és Felelősség XXVIII. cikk (1) bekezdése egyértelműen rendelkezik: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

Hangsúlyozom, a Közbeszerzési Döntőbizottság szerepe kvázibíróági, első fokú sajátos döntéshozatali szint a felek közbeszerzési jogvitáiban, így álláspontom szerint az Alaptörvény elve rá is vonatkozik.

A Közbeszerzési Döntőbizottság eljárásától és döntésétől függetlenül azonban a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságot az Alaptörvény rendelkezése önállóan is köti. A bíróságnak tárgyalást, illetve meghallgatást kellett volna tartania.

Álláspontom szerint a fenti érvelést nem megismételve, de abból következően a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosításáról és az egyes közigazgatási nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról szóló 2005. évi XVII. törvény (Knp.) 3. §. (3) bekezdése azon kitétele, mely szerint „a szükségeshez képest” hallgatja meg csak a feleket a bíróság Alaptörvény ellenes, mivel lehetőségként fogalmazza meg az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése követelményét, azaz Alaptörvény ellenesen lehetőséget biztosít bírói mérlegelés körében a tárgyalás tartása illetve azzal egyenértékűnek tekinthető személyes meghallgatás mellőzésére.

A jelen esetben bár az Alaptörvény követelménye egyértelmű volt, a bíróság mégis el tudta kerülni a követelmény alkalmazását, mivel a jogszabályban biztosított mérlegelési lehetőségével élve, nem tartotta szükségesnek a meghallgatást. Álláspontom szerint azonban a törvény nem adhat az Alaptörvény előírásával ellentétes lehetőséget a bíróság számára.

Panaszosnak azért lett volna jogi érdeke a tárgyalás tartása, a meghallgatása, mert egy speciális szakterületen, érdemi, illetve tartalmi vizsgálatot kellett volna lefolytatni az ügyfélképessége megállapíthatósága érdekében, mely vizsgálat a benyújtott okiratok keretei között nem volt elvégezhető. Tárgyalás tartása nélkül ugyanis érdemi vizsgálatra nem került sor, a benyújtott okiratok alapján csupán érdemi vizsgálat nélküli, „felületes” eljárásjogi kérdésben való döntés születhetett. Az érdemi vizsgálat alapján kialakuló tényállás azonban az ügyfélképesség megállapíthatósága eljárásjogi kérdését alapvetően befolyásolta volna.

A bíróság ugyanis pusztán a tények felületes vizsgálatával azt állapította meg, hogy mivel a Panaszos ajánlatát a közbeszerzési eljárásban időközben érvénytelennek nyilvánították, ezért az ügyfélképessége elveszett.

Tárgyalás tartása és a személyes meghallgatása hiányában a Felek érveinek ütköztetés eszköze rendelkezésre nem állása miatt, nem tudta tisztázni azt a bíróság, hogy az adott jogorvoslati eljárásnak, amiről a végzés végeredményben döntött, milyen kihatása van a Panaszosi ajánlat érvényességére, illetve magára a közbeszerzési eljárás érvényességére, jogszerűségére. Ennek hiányában nem tudta megállapítani sem azt a végzés, hogy az nincs kihatással rá, sem azt, hogy igen, kihatással van, hanem egyszerűen mellőzni volt kénytelen a vizsgálatot.

Maga a bírósági végzés is meghivatkozta a 7. oldalán a második bekezdésben a Kúria Kfv.II.37.111/2015/9. számú ítéletében foglaltakat, mely szerint az ügyfélképesség fennállásáról nem lehet állást foglalni annak vizsgálata nélkül, hogy a jogorvoslati kérelemmel elérni kívánt céllal a kérelmező kedvezőbb jogi helyzetbe kerül-e. Ehhez a vizsgálathoz azonban tárgyalás tartására lett volna szükség, mely az érdemi vizsgálat alapja lehetett volna.

A tárgyalás tartásával, Alaptörvényben biztosított joga megvalósításával, a Panaszos azt kívánja elérni, hogy ott tisztázódjon, a közbeszerzési eljárás ajánlatkérője „csaló” magatartása nyomán került abba a helyzetbe, hogy a megtévesztés eredményeként nem tudott érvényes ajánlatot adni. A kettő ok-okozati (magatartás – eredmény) kapcsolatban áll. Ha nem tévesztették volna meg, vagy ha a jogsértés megállapítása okán a megtévesztés eredményét figyelmen kívül kell hagyni és az ajánlata érvényes vagy a megtévesztés megállapítása miatt új ajánlatot adhat, akkor egyértelműen kedvezőbb jogi helyzetbe kerül. Tehát a jelen esetben az ajánlatkérő megtéveszti a Panaszost, aki ennek eredményeként érvénytelen ajánlatot ad, majd felismerve ezen megtévesztettségét jogorvoslati eljárást kezdeményez a Közbeszerzési Döntőbizottságon a megtévesztő magatartás jogellenességének kimondása iránt, de mivel időközben az ajánlatkérő gyorsan érvényteleníti a Panaszos ajánlatát, így az Közbeszerzési Döntőbizottság is és a bíróság is eljárásjogi kérdésként arra hivatkozik, hogy elveszett az ügyfélképessége (és ennek eredményeként nem léphet fel éppen az ajánlat érvénytelenségét eredményező „csaló” magatartással szemben).

Mindezt azért adja elő Panaszos, hogy rámutasson az esetében milyen jelentősége lett volna esetében a tárgyalás tartásának, mert ha az megtörtént volna, akkor nem a pusztán ajánlata formális érvénytelenítettségét veszi a bíróság az ügyfélképessége megvonásának alapjául, hanem a tárgyalás eredményezte érdemi vizsgálat keretében tisztázható lett volna az, a jogorvoslással támadott jogsértő ajánlatkérői magatartásnak az ajánlat érvényességére – és Panaszos eljárási helyzetére - milyen hatása van.

Tisztelettel:

Panaszos képviselőként

